

СЕКЦІЯ 9
ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА КУЛЬТУРНОЇ
СПАДЩИНИ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Liskov Oleksandr Serhiiiovych

postgraduate student in the specialty 281 public administration and management Mykolaiv national agrarian university, Ukraine

Scientific supervisor: Shyshpanova N. O.,
 candidate of economic sciences, associate professor,
 associate professor of the department of public management and administration and international economy, Mykolaiv national agrarian university, Ukraine

КУЛЬТУРА ВЗАЄМОДОПОМОГИ В ГРОМАДІ ЯК ОСНОВА
СОЦІАЛЬНОЇ ЗГУРТОВАНОСТІ
THE CULTURE OF MUTUAL ASSISTANCE IN THE COMMUNITY AS A
BASIS FOR SOCIAL COHESION

Культура взаємодопомоги в громаді є фундаментом для побудови соціальної згуртованості та створення стійкого суспільства. Взаємодопомога базується на принципах солідарності, довіри та взаємної підтримки між членами громади. Вона не тільки сприяє підвищенню якості життя, а й забезпечує розвиток громадської активності та відповідальності.

Науковці визначають соціальну згуртованість як інтеграцію та єдність, що проявляється у високому рівні довіри між членами суспільства, спільній ідентичності та готовності працювати задля спільного блага [1]. У цьому контексті культура взаємодопомоги є ключовим елементом, оскільки створює умови для побудови горизонтальних зв'язків і підтримки соціальної рівності.

Взаємодопомога в громаді відіграє важливу роль у подоланні кризових ситуацій. Наприклад, під час стихійних лих чи економічних труднощів саме ініціативи взаємної підтримки допомагають забезпечити базові потреби населення [2]. Волонтерські організації, мережі сусідів і громадські об'єднання стають платформами, які об'єднують людей для надання допомоги тим, хто її

потребує. Такі ініціативи сприяють не лише розв'язанню поточних проблем, а й формують культуру відповідальності за спільний добробут.

Дослідження свідчать, що громади з високим рівнем взаємодопомоги демонструють кращі показники соціальної стійкості, а їх мешканці відчують себе більш задоволеними життям [3]. Наприклад, у європейських країнах запровадження програм взаємної підтримки між поколіннями зменшило рівень соціальної ізоляції літніх людей і сприяло інтеграції молоді в громадське життя.

Незважаючи на численні переваги, культура взаємодопомоги стикається з низкою викликів. Основними перешкодами є соціальна ізоляція, низький рівень довіри між членами громади та економічна нерівність [4]. Соціальна ізоляція може бути наслідком урбанізації, коли люди не знайомі зі своїми сусідами або не мають можливості брати участь у спільних заходах. Для подолання цих проблем важливо створювати платформи для комунікації та спільної діяльності.

Ефективним інструментом стимулювання культури взаємодопомоги є освітні програми, які навчають навичок співпраці та формують відповідальність за інших. Наприклад, ініціативи з розвитку волонтерства серед школярів і студентів сприяють формуванню відповідної поведінкової моделі з молодого віку [5].

Соціальні працівники та громадські лідери відіграють важливу роль у впровадженні принципів взаємодопомоги. Вони виступають посередниками між різними групами населення, допомагають налагоджувати зв'язки та підтримують розвиток ініціатив. Зокрема, роль громадських лідерів у кризових ситуаціях полягає у мобілізації ресурсів громади для вирішення нагальних проблем.

Також значущим є використання цифрових платформ для взаємодії. Наприклад, локальні соціальні мережі можуть бути використані для координації волонтерської роботи, збору ресурсів або пошуку допомоги. Успішними прикладами є проекти, які об'єднують мешканців через застосунки для взаємодопомоги в сусідствах, такі як Neighbors App або Helpify [6].

Культура взаємодопомоги є основою для розвитку соціально згуртованих громад. Вона сприяє формуванню довіри, підтримує взаєморозуміння між різними соціальними групами та створює можливості для співпраці.

Список використаних джерел:

1. Петрова Т. Соціальна згуртованість: основні підходи до визначення поняття. Соціальні науки. 2020. №4. С. 45-50.
2. Ivanov V. Community Resilience in Crisis Situations. Social Work Journal. 2021. Vol. 58, No. 3. P. 120-135.
3. OECD. Building Inclusive Societies: Social Cohesion Policies. OECD Publishing, 2020.
4. Попов О. Виклики урбанізації для соціальної інтеграції. Соціальні перспективи. 2019. №2. С. 25-30.
5. Volunteer Generation Fund. Strategies for Engaging Youth in Community Work. Washington D.C.: VGF, 2021.
6. Neighbors App – Enhancing Local Support Networks. URL: <https://neighborsapp.com>

Phd in law Damian Wąsik

Wyższa Szkoła Kształcenia Zawodowego we Wrocławiu, Poland

MUNICIPALITY OBLIGATIONS IN THE FIELD OF MONUMENT

PROTECTION – GENERAL ASSUMPTIONS

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ МУНІЦИПАЛІТЕТУ У СФЕРІ ОХОРОНИ ПАМ'ЯТОК

– ЗАГАЛЬНІ ПРИПУЩЕННЯ

The independence of local government units is considered to be a fundamental, inherent feature of this self-government and generally applies to both the public and private spheres of its activity. It is also one of the foundations of the territorial system of each country. The public and private independence of a commune means that it is a decentralized entity of public authority, operating on the basis of and within the limits resulting from the provisions of applicable law. Within these limits, the commune undertakes legal and factual actions, guided exclusively by the provisions of the law